

Sygn. akt IV U 1074/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2014r. w S.

odwołania W. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie W. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1074/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lipca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu W. Z. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43) albowiem wnioskodawca nie wykazał co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony W. Z., który wnosił o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury, wskazując, iż w okresie od 28 lutego 1974 r. do 30 września 1984 r. i od 01.10.1984 r. do 31.03.1992 r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. Z. ur. (...) złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w dniu 11.07.2013 r. wniosek o emeryturę. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 29 lat, 1 miesiąc i 11 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 28 lat, 7 miesięcy i 25 lat, a okresy nieskładkowe 5 miesięcy i 16 dni. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia od 01.10.1984 r. do 31.03.1992 r. w (...) w M. oraz okresu zatrudnienia od 02.08.1974 do 30.09.1984 r. w (...) w P..

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 23 lipca 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z dnia 23.07.2013 r. k.55 akt emerytalnych).

W. Z. w okresie od 2.08.1974 roku do 30.09.1984 roku był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. na stanowisku monter instalacji sanitarnych, następnie w okresie od 1.10.1984 roku do 31.03.1992 roku pracował w Zakładzie (...) w M. na stanowisku monter instalacji sanitarnych i spawacza.

Przedsiębiorstwo (...) w P., w którym był zatrudniony ubezpieczony zajmowało się budową bloków mieszkalnych przy PGR -ach, chlewni i obór dla PGR-ów. Praca ubezpieczonego polegała na spawaniu rur centralnego ogrzewania, rur instalacji gazowych i innych prac koniecznych przy budowie budynków tj. spawaniu kanałów centralnego ogrzewania i kanałów ściekowych. Gdy zaś nie było prac typowo spawalniczych to wykonywał prace monterskie przy zakładaniu instalacji sanitarnych a także instalacji wodno – kanalizacyjnych, zajmował się również łączeniem rur, a także montowaniem rur odprowadzających ścieki.

W. Z. w okresie od 01.10.1984 r. do 31.03.1992 r. był zatrudniony w Zakładzie (...) w M. i zajmował się tam wymianą instalacji centralnego ogrzewania, grzejników, instalowaniem nowych instalacji gazowych, remontem i renowacją węzłów cieplnych. Wszystkie te prace wiązały się ze spawaniem. Według W. Z. czynności związane ze spawaniem w obu tych zakładach zajmowały mu ok. 90 % czasu pracy (k. 16 – 16v, 28 akt sprawy IV U 614/12 Sądu Okręgowego w Siedlcach). Będąc dodatkowo przesłuchany w charakterze strony przy ponownym rozpoznaniu w sprawie o sygn. akt IV U 614/12 ubezpieczony zeznał, że prace związane ze spawaniem w Przedsiębiorstwie (...) w P. (późniejsza nazwa Przedsiębiorstwo (...) w P.), zajmowały mu albo pełne dniówki robocze albo 80% czasu pracy, jeśli wykonywał inne czynności. Ubezpieczony zeznał, iż nie wie dlaczego w umowie o pracę miał wpisane stanowisko monter instalacji sanitarnych, prawdopodobnie dlatego, iż miał wyuczone stanowisko monter instalacji i dlatego tak mu pracodawcy wpisywali. Natomiast w niniejszej sprawie ubezpieczony zeznając w charakterze strony zeznał, iż w niniejszym przedsiębiorstwie jego praca polegała tylko na spawaniu centralnego ogrzewania na zewnątrz budynków i wewnątrz, węzłów czyli kotłowni, instalacji centralnego ogrzewania w obiektach typu chlewnie, kurniki, świnie, kurniki, świnie. Zeznał, że jak nie było gazu, to nie spawał, ale też nie wykonywał innych prac (k.20v-21).

Ponadto w toku postępowania rozpoznawczego Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadków A. O. (k. 19v-20), J. K. (k.20-20v). Wymienieni świadkowie byli pracownikami Przedsiębiorstwa (...) w P. i Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w M. w okresach w których zatrudniony był ubezpieczony. Świadkowie ci zeznali, iż ubezpieczony wykonywał różnego rodzaju prace związane z zakładami instalacji wodno – kanalizacyjnych i centralnego ogrzewania. Zakres zadań był uzależniony od konkretnego etapu budowy budynków gdy chodziło o zatrudnienie w tej firmie Przedsiębiorstwa (...) w P.. Były to prace zarówno w głębokich wykopach jak i prace wewnątrz budynków. Według zeznań tych świadków ubezpieczony brał udział zarówno w pracach montażowych związanych z układaniem rur lub instalacji jak i w czynnościach związanych ze spawaniem poszczególnych elementów. W okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) w M. prace były wykonywane wewnątrz budynków mieszkalnych i polegały głównie na wymianie grzejników, remontami węzłów cieplnych a także prace związane z konserwacją urządzeń sanitarnych a ponadto wymianie instalacji gazowych. Świadkowie zeznali, iż W. Z. zajmował się głównie spawaniem, jednakże zakres tych czynności był różny w zależności od charakteru pracy wykonywanej w danym dniu (k.17v,73, 66v-67 akt sprawy IV U 614/12). Zeznając na rozprawie dnia 10 kwietnia 2014 r. wymienieni świadkowie zeznali, że praca ubezpieczonego polegała na spawaniu u obu

wymienionych pracodawców, nie wykonywał innych prac jak również, że pracę spawacza elektrycznego wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy (k.19v-20v).

Sąd w toku postępowania przeprowadził również dowód z akt osobowych ubezpieczonego W. Z. dotyczących zatrudnienia w obydwu tych zakładach. Podkreślić należy, iż świadectwa pracy wystawione w 1984 roku stwierdzały, że ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku monter instalacji sanitarnych. Dopiero następcą prawnym Przedsiębiorstwa (...) w P. – (...) wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych (brak daty wystawienia), w którym to świadectwie dodano do dotychczasowego zapisu słowa „spawacz w głębokich wykopach” (akta osobowe). Z kolei w aktach osobowych prowadzonych przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w M. znajdują się dokumenty w postaci umowy o pracę z dnia 1.10.1984 r. w którym widnieje stanowisko pracy „monter instalacji sanitarnych i ogrzewczych + spawacz” i również znajduje się świadectwo pracy tzw. ogólne wystawione 31.03.1992r., w którym zapisano, że W. Z. wykonywał w okresie swojego zatrudnienia pracę na stanowisku monter instalacji sanitarnych i ogrzewczych, a ponadto jest zapis, że uzyskał tytuł mistrza w zawodzie monter instalacji wodno - kanalizacyjnej i gazowej (akta osobowe Spółdzielni Mieszkaniowej). Składając wniosek o emeryturę ubezpieczony przedłożył z wymienionej spółdzielni nowy dokument w postaci świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, które stwierdza, iż w okresie od 1.10.1984 r. do 31.03.1992 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego wymienione w Wykazie A Dział XIV rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie o sygn. akt IV U 614/12 oddalił odwołania od obydwu odmownych decyzji organu rentowego z dnia 19 lipca 2011 r. i 18 sierpnia 2011 r. w przedmiocie prawa do emerytury (wyrok k. 87 akt IV U 614/12) i Sąd Apelacyjny w Lublinie na skutek apelacji ubezpieczonego od w/w orzeczenia wyrokiem z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie III AUa160/13 oddalił apelację (wyrok k. 112 akt IV U 614/12).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 02.06.2011 r. oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni

okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako spawacz elektryczny i gazowy w okresie od 2.08.1974 roku do 30.09.1984 roku w Przedsiębiorstwie (...) w P. oraz w okresie od 01.10.1984 r. do 31.03.1992 r. w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w M..

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do ustalenia, iż ubezpieczony W. Z. w obydwu spornych okresach wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Bezsporne jest, iż do tej kategorii zatrudnienia nie można zaliczyć ubezpieczonemu pracy na stanowisku montera instalacji sanitarnych, ponieważ zgodnie z przytoczoną wyżej wykładnią przepisu zawartego w Wykazie A Dział V pkt. 1 do tej kategorii zatrudnienia można zaliczyć tylko prace wodno – kanalizacyjne, które wykonywane są w głębokich wykopach. W przypadku ubezpieczonego tego rodzaju prace wykonywał on sporadycznie będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) w P., zaś w okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) w M. tego rodzaju prace nie były wykonywane w głębokich wykopach. Należy zwrócić uwagę, iż ubezpieczony w swoich zeznaniach starał się przede wszystkim wykazać, iż jego podstawowym rodzajem pracy było spawanie zarówno w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. i w Zakładzie (...) w M.. W ocenie Sądu właściwa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na przyjęcie tych twierdzeń ubezpieczonego za prawdziwe. Zarówno bowiem zeznania samego ubezpieczonego jak i świadków wskazują, że charakter pracy ubezpieczonego związany był przede wszystkim z pracami montażowymi instalacji wodno – kanalizacyjnych, w których to istotnie czynności związane ze spawaniem zajmowały dużo czasu, jednakże nie można uznać, iż był on spawaczem. Za taką oceną przemawiają również dokumenty zawarte w aktach osobowych. Należy podkreślić, iż wystawione świadectwa pracy w czasie gdy W. Z. kończył zatrudnienie w obydwu tych zakładach wymieniają stanowisko montera instalacji sanitarnych. Dopiero nowe świadectwa wystawione przez następcę prawnego w przypadku pierwszego z tych zakładów jak i przez Spółdzielnię Mieszkaniową zawierają odmienne zapisy co do charakteru pracy wymieniając czynności związane z pracą spawacza. W szczególności świadectwo wystawione przez Spółdzielnię Mieszkaniową jest zupełnie odmiennej treści od świadectwa wystawionego w 1994 roku. Zdaniem Sądu te nowe świadectwa nie zawierające daty ich wystawienia nie są wiarygodnymi dowodami rodzaju pracy którą wykonywał ubezpieczony i nie znajdują podstawy faktycznej w aktach osobowych. Stwierdzić należy, iż warunkiem ustalenia, że dany rodzaj pracy należy do kategorii prac w warunkach szczególnych jest to aby zajęcie, które wymienione jest w załączniku A do powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. jest to aby było ono wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Poczynione ustalenia faktyczne dokonane w oparciu o dowody ze źródeł osobowych jak i z dokumentów nie dają, zdaniem Sądu, podstaw do przyjęcia, iż ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w obydwu tych zakładach pracy na stanowisku spawacza, które to stanowisko należy do kategorii prac w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów Wykazu A Dział XIV poz. 12

Reasumując Sąd Okręgowy przyjął, iż ubezpieczony nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., zaś zgodnie z regulacją określoną w § 4 ust. 1 pkt. 3 tego samego aktu prawnego warunkiem przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym jest wykazanie co najmniej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed dniem 1.01.1999 r. Sąd nie obdarzył wiarygodnością zeznań świadków A. O. i J. K., w części gdzie zeznali na rozprawie dnia 10 kwietnia 2014 r., że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował tylko jako spawacz, bowiem zeznania w tym zakresie są sprzeczne z ich zeznaniami jakie złożyli w sprawie IVU 614/12 tut. Sądu.

W tej sytuacji Sąd uznał, że brak jest przesłanek do przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia na podstawie art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i z tych względów z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.